



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Vita Et Doctrina Jesu Christi

Avancini, Niccolò

Coloniae Agrippinae, 1689

Hebdomada XIII. Post Pentecost.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-59970](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-59970)

Filius viduæ suscitatur.

1. **C**um appropinquaret porta civitatis, ecce defunctus efferebatur, filius unicus matris suæ! & hac vidua erat Luc. 7. Filius unicus ætate & opibus floridus inopinatò moritur. Quis vitæ fidat? Hoc adolescentibus cogitandum sæpè, Plures moriuntur juvenes, quàm senes; sed sæpè imparati, quia spes vitæ, quæ lætat decipit. Quid si hæc esset hora migrandi? Hoc age, quod ageres, si certò id scires. Interventit Jesus, non casu, sed destinato. O bonitas! quoties & tecum id egit? offendit eum in porta civitatis, ubi olim judicia celebrabantur. Mors porta æternitatis est. Hic judicaberis. O Jesu hic adsis!

2. Dominus misericordiam motus, dixit illi (matri) Noli flere. Ibid. Habes anima mea Deum, cui proprium est misereri. In hoc fingenda spes: ab hoc solo perendum solatium. Noli flere. Quæ defles perdita, amasti possessa. Quid amas, quæ pereunt: flebis olim amasse. Id ama, quod est æternum, quod perdere non potes, nisi sciens rejicias.

3. Et accessit, & tetigit loculum, & ait: Adolescens, tibi dico, surge. Ib. Hæc in animam tuam

tuam per peccatum mortuam agit deus *Accedit* per gratiam prævenientem. Unde enim aliàs de tuo resurgeres? *Tangit* te, vel timore, vel spe futurorum. Inclamat per tot inspirationes, *surge*. Ecce, opus dei est, quòd resurgas. Jam autem, quid tuum, adverte. *Hi autem, qui portabant, steterunt*. Animam tuam portabant indomitæ passiones: jam stare illas oportet, & reprimi. 2. *Resedit, qui erat mortuus*: debes te erigere ad æterna. 3. *Et cæpit loqui cum Christo, gratias agere, laudare, &c.*

F E R I A II.

Joannis Baptistæ ad Christum Legatio.

1. **I**oannes mittens duos de discipulis suis, ait illi: *Tu es qui venturus es? an alium expectamus?* Matth. II. Unde mittit? ex carcere. Ergò nec in periculo capitis omittit officium sibi demandatum. Quæ molestia tam levis, quæ cogitationes tuas non avocet à deo? 2. Non sui causa quærit, qui Christum jam digito demonstraverat, sed discipulorum, ut eis ansam præbeat, illi adhærendi. En zelus animarum, & dexteritas lucrandi. 3. Quære etiam ex te, an Jesum, an alium expectes? an spem tuam ex integro in eo ponas, an in creaturis, &c.

Z

2 Eun.

2. *Euntes renuntiate Ioanni, quæ audistis & vidistis* Ibid. Quid hoc ad quæstionem? seipsum esse, non verborum jactantia, sed rerum exhibitione probat. Eo ipso enim tempore, quo aderant Joannis discipuli, curabat cæcos, claudos, leprosos, surdos, excitabat mortuos, & pauperibus prædicabat. His factis respondet. Profiteris te imitari Christum? operibus hoc probandum est, non nudis verbis asserendum. *Qui interrogabit opera vestra, Sap. 6. non pascetur verbis.* Cura, ut opera vocationi respondeant.

3. *Beatus est, qui non fuerit scandalizatus in me* Ibid. Hoc adjecit, ut Joannes ansam sumeret præmuniendi discipulos, & de sua eos passione instruendi, ne eo tempore scandalizentur ejus humilitate, opprobriis, morte. Sed etiam tui causa dicitur, ne qui imitator vis esse Jesu, pudeat te ejus humilitatis, contemptus, patientiæ, &c. Verè enim scandalizaris, & offenderis his, qui post tantum exemplum hæc fugis.

F E R I A III.

Joannes à Christo laudatur.

1. **Q**uid existis in desertum videre? arundinem vento agitatam? hominē molli-

bus ve
quæst
Joan
verat,
dubir
tentia
agita
condi
tuam
passio
sed cu
ris, m

2. E

Ipse e

mitto

Plus

præd

dem

Ita fi

ab of

offici

qui s

de al

adim

quæ

esto.

3. I

Joan

sed c

Deu

bis vestitum? &c. Matth. 11. Ex occasione quaestionis factæ, poterant existimare turbæ Joannem, qui Christum Messiam prædicaverat, jam mutasse sententiam, aut saltem dubitare. Laudat ergo eum à constantia sententiæ, quòd non sit *arundo vento huc illuc agitata*; & à dura educatione, quæ multum conducit ad animi firmitatem. Oppone hic tuam inconstantiam: surgis: incipis domare passiones, desistis: proponis rectè agenda, sed cùm agendam omittis: recedis à creaturis, mox iterum accedis: Dole, emenda.

2. *Etiã dico vobis, plusquam Prophetam, Ipse enim est, de quo scriptum est: Ecce ego mitto Angelum meum ante faciem tuam. Ib. Plus quàm Propheta, quia Christum non prædixit, sed monstravit: Angelus, ab eodem officio Præcursoris ritè administrato. Ita fidelem servum Christus non laudat, nisi ab officio: & hoc est verè laudari. Non qui officium majus gerit, ille laudabilior est, sed qui suum exactius administrat. Quid ad te de aliis? tu tuum, quod obedientia imponit, adimple. Hocne curas? vide, quo deficias? & quantum vis à Deo laudari, tantum fidelis esto.*

3. *Inter natos mulierũ non surrexit major Joanne Baptistã Ibid. Eximia Joannis laus! sed qua dignum se præstitit. Nen potest Deus laudare, nisi quod dignum est laude.*

At, ut dignus sis, deus facit quidem, sed non sine te. Placeret tibi, si laudareris à Christo, obtinere potes, si Joannem animi constantia, asperitate vitæ, seu mortificatione tui, zelo Christum glorificandi, Angelicis moribus imiteris.

F E R I A IV.

Magdaleux Conversio.

1. **M**ulier, qua erat in Civitate peccatrix, ut cognovit, quòd Jesus accubuit in domo Pharisæi, attulit alabastrum. Luc. 7. Magdalena ob vitæ licentiam erat urbis scandalum. deus, qui non vult mortem peccatoris, movit illam internè Ita bonitas illam amat, etiam cùm offenditur Ut cognovit fide deum, illustratione seipsam, & sua peccata; prudentia occasionem opportunam: statim sine dilatione accurrit: sine respectu domus alienæ, hominũ præsentium, convivii. Quanta te docet! Exercere sapius fidem; cognoscere teipsum; arripere primam boni occasionem; capere generosas resolutiones; non respicere homines, cùm de salute tua agitur. O si hæc observasses hactenus.

2. Et stans retro secus pedes ejus. lacrymis cœpit rigare pedes ejus. & capillis capitis

tis sui tergebat, &c. Ibid. Retrò. Ex humili confusione declinat oculos Christi; at convivarum non pensi habet. At tu si confundaris, oculos hominum declinas. Hæc est tua superbia. Quæ ex amore & dolore lachrymarum copia, ut potuerit Christi pedes levare? Quàm modicus ergò tuus amor, & dolor, qui nec guttam ebullit! at vide, ut eum accendas motivo tantæ bonitatis Dei.

3. *Et osculabatur pedes ejus, & unguento unguebat. Ibid.* Omnia peccatorum instrumenta coegit in obsequium. O si & tu, quod tibi turpiter exhibuisti, jam Deo laudabiliter offeras: & quot in te habuisti oblectamenta, tot de te invenias holocausta. S. Greg. hom. 33. At Christus interim mūdabat Magdalene animam; extinguebat amorem creaturarum, &c. In hoc tu mille lachrymas funde, ut tandem tui, & rerum creaturarum amor extingatur.

F E R I A V.

Christus defendit Magdalenam.

1. **P**harisæus ait intra se, dicens: Hic si esset Propheta, sciret utiq; quæ & qualis est mulier, quæ tangit eum: quia peccatrix est. Luc. 7. Uno judicio, quot errores committit? 1. Christum non esse Prophetam. 2. Christum ignorare statum Magdalene; 3. Magdalenam

lenam jam contritam, esse adhuc peccatricem. 4. Christum debuisse hanc mulierem repellere. 5. Immundum fieri justum, si tangatur à peccatore. Errat, qui temerè alium judicat; & quàm graviter? Tu te ipsum ad censuram revoca. De alio, si Christum in ejus persona intuearis, meliora senties.

2. *Vides hanc mulierem? Intravi in domum tuam, aquam pedibus meis non dedisti; hac autem, &c.* Ibid. Sub judicium Pharisei venerat & Christus, & Magdalena: hujus patrocinium suscipit, de se tacet; sed & Magdalena tacet. Sile, si cujuspiam murmure tangeris, Deus pro te loquetur: Quia ipsa veritas est, non ita, ut homines. Videt, quod es, non quod alter judicat. Hujus judicium time, non hominum.

3. *Remittuntur tibi peccata tua.* Ib. Quid senserit ad hæc verba Magdalena! O solatium! sed quòd à dilectione penderet. *Quoniam dilexit multum.* O si id & ego audire merer! mererer utiq; si diligerem multum. Nota: non parum, sed multum, diligendus est Deus, saltem appretiativè, ut creaturis omnibus præferatur. Itane amas? Pondera, quanta tibi tui, quanta Dei cura? quis in res creatas, quis in Deum affectus. Non spera remissionem, nisi dederis dilectionem.

Ejicitur Dæmonium cœcum, & mu-
tum.

Oblatus est ei Dæmonium habens cœ-
cus & mutus, & curavit eum, ita ut
loqueretur, & videret: & stupebant omnes
turba Matth. 12. Astutus dæmon eos occu-
pat sensus, quibus est via ad fidem, (fides ex
auditu) & ad cognitionem Dei (in visibilia
ejus à creatura mundi, per ea quæ facta sunt,
intellecta conspiciuntur. Rom. 1.) Ubi ergò
via ad cognitionem Dei erepta, quæ boni
spes superest? ergò cave, ne hos sensus tibi
dæmon occupet. Audi verbum, quo erudia-
ris; vide in creatis increatum Deum. Beni-
gnitatem sanantis expende, quod non roga-
tus præstat: quid faciet tibi, si ardentè ro-
ges? scit murmuraturos Phariseos, quid tum?
si attendas hominum sermonibus, nun-
quam serio servies.

2 Quidam autem ex eis dixerunt; In Belze-
bub Principe dæmoniorum ejicit dæmonia.
Luc. 11. Invidia semper de optimo venenum
sugit. Liberatum à dæmone negare non po-
terant: ergò id occulto pacto Christi cum
dæmone tribuunt. Si Christo tam gravia im-
putantur, quid miraris leviora tibi affingi?
Esne Deo tuo sanctior? Id potius attende,

quī Christus tulerit. Non ulciscitur, cū
posset, non commovetur. Confutat cum
modestia calumniam: Non esse dæmonum
se invicem ejicere. Itanè tu calumniis peti-
tū non sentis? mansuetè toleras? solius in-
tuitu dei refutas? an magis, ne tuus honor
periclitetur.

3. *Si in digito Dei ejicio dæmonia, profectò
pervenit in vos regnum Dei.* Ibid. Ex eo,
quòd Christus non ejiciat dæmonia in Bel-
zebub, infert, quòd ejiciat in virtute Dei:
alia enim virtute non possunt. Vide, quàm
præcludendus omnis diabolo in animam
ingressus, cū nulla vi tua eum possis extur-
bare. Invigila ergò portis sensuum: quia per
hos plerumque accessum habet. Nihil con-
cede sensui, quod recta ratio non dicitur
concedendum.

S A B B A T H O.

Signum Jonæ Prophetæ.

1. **M** *Agister, volumus à te signum videre.*
Matt. 12. Quæ impudentia? viderunt
mortuos excitatos, morbos sanatos, cæcos
& surdos restitutos, & signa quærun-
t: non ut credant, sed ut tentent. Idem tu cum deo
agis. Petis sola ejus virtute fieri, quod in hac
providentia facere non potest: intrare re-
gnum dei sine violentia: liberari à tentatio-
ne

ne sine tua resistantia: virtutem aliquam sine mediis à te adhibendis. Ita verò deum tentas: & quæ tua est impudentia?

2. *Signum non dabitur ei, nisi signum Iona Propheta. Ibid.* Id est signum suæ mortis: ut scias, sicut Christum oportuit pati, & ita per violentiam intrare in regnum suum; ita tibi non obventurum, nisi vim inferas. Ergò magnanimitate, & generosa resolutione est opus. Et in hoc miser deficis. Vide, quàm tepidæ sint tuæ resolutiones; & quid mirum si nullus est effectus?

3. *Viri Ninivita surgent in iudicio cum generatione ista, & condemnabunt eam. Ib.* quia Ninivitæ, ut ut Barbari, & Gentiles, prædicante Jona pœnitentiam egerunt. Tibi dici existima: sæculares surgent, & te confundent, qui gratiam dei non in vanum acceperunt, sed sua cooperatione efficacem reddiderunt. Et quid tu agis socors religiose? signa petis? Non est signum gratia vocationis? Non sunt signa tot inspirationes dei, tot exempla, tot monitiones? &c.

DOMIN. XIV. POST PENTEC.

Qui sunt mater, & fratres Jesu.

1. *E*cce mater tua, & fratres tui foris stant equarentes te. Matth. 12. S. Hieron. hinc

Z 5

ait,